

saaledes som det nu staaer, hedder det, at den, som udebliver uden at anmelde gyldigt Forfald, maa tilskrive sig selv, at Sagen afgjøres uden noget Hensyn til de særlige Erindringer, som han maatte have kunnet fremsføre. Jeg antager det som givet, at der kunde indtræffe Tilfælde, hvor det har været umuligt at anmelde et slikt gyldigt Forfald. Jeg antager derfor ikke, at den Forandring, som er kommen ind i Landstthinget, i sin Heelhed er tilstrækkelig helbig. Naar jeg nu siger, at jeg af den Grund, som jeg tidligere nævnte, ikke fandt Anledning til at stille Endringsforslag til denne Sags eneste Behandling, saa skal jeg dog udtale, at der er to Poster, hvortil der var stillet Endringsforslag i Landstthinget, men som faldt med lige Stemmer for og imod, samt at de forekomme mig at være af den Besskaffenhed, at de, saa at sige, ere fuldkommen nødvendige. Saaledes havde man til Slutningen af § 3 foreslaaet indsat, at for det Tilfælde, at der af Sognesforstanderne kun skulde være to Medlemmer tilbage, der ikke vare interesserede i Sagens Afgjørelse, da skulde Sagen gaae over til en af de nærmeste kommunale Bestyrelsens Behandling. Det er ganske simpelthen begrundet paa, at der efter denne Lov udsfordres idetmindste 3 Medlemmer til at kunne tage Sagen under Behandling, og naar de nu ikke forefindes, men der kun er to, vilde man være saaledes stillet, at man slet ikke kunde behandle denne Sag paa den Maade, som sin-der sit Udtryk gjennem Loven, og det maa jo anerkjendes, at det vilde være høist uheldigt, hvis et slikt Tilfælde skulde indtræde. Imod den Maade, hvorpaa man har foreslaaet det ordnet i Landstthinget, nemlig at overlade det til Nabocommunalbestyrelsen, kunde der siges meget, og jeg antager ogsaa, at der kunde være heelt andre Maader at ordne denne Sag paa. Jeg kan saaledes ikke see, at der kunde have været Noget iveien for, at de to tilbageblevne uinteresserede Medlemmer i Communalbestyrelsen havde suppleret sig med et tredie uinteresseret Medlem. I § 7 havde man ogsaa foreslaaet

en Forandring, og det var nærmest begrundet paa, at nu, da Amtsrædet . . .

Formanden: Maa jeg ikke gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at intet af disse Endringsforslag, som det ærede Medlem omtaler, foreligger her, men at det er Endringsforslag, der have været stillede, og som ikke ere blevne vedtagne i Landstthinget. Jeg seer derfor ikke, at det staaer i en saa nær Forbindelse med Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, at der kan være tilstrækkelig Besvielse til saaledes at gaae i Detail og gennemgaae disse enkelte Forslag; det ærede Medlem kommer derved noget udenfor den egentlige Dagsorden.

B. Grichsen: Jeg skal tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det er som Medlem af Udvalget, jeg herved motiverer den Betænkning, jeg for mit Vedkommende har været med til at afgive; men jeg skal forøvrigt, efter den ærede Formands Paalæg, ikke gaae nærmere ind paa denne Sag. Saavidt jeg imidlertid har forstaaet, ligger Sagen i sin Heelhed for til Behandling, og jeg skal da sige, hvad jeg har imod Lovforslaget; det er navnlig, at Amtsrædet nu skal behandle Sagen, men Amtsrædet samles kun 4 Gange om Aaret, og at lade disse Sager ligge hen til Behandling kun 4 Gange om Aaret, anseer jeg for at være høist u hensigtsmæssigt. Det vil medføre megen Tidsspilde, og der kan indtræffe Omstændigheder, hvor det vilde være aldeles umuligt at lade Veisagen ligge derefter. Jeg har forøvrigt tidligere under Sagens Behandling her i Thinget udtalt mig tilstrækkeligt om, hvad jeg finder at erindre imod dette Lovforslag, og tillige i den Betænkning, som jeg som Medlem af Udvalget særlig har afgivet, og paa Grund af, hvad jeg der har ytret, maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa min Betragtningssmaade af denne Sag. Jeg mener, at da denne Sag hidtil ikke har været undergivet nogen som helst lovbestedte